

kunstdebatten ikke var sagt ved sidste fore-spørgselsdebat, og det er der grund til at bekræfte. Man risikerer i hvert fald ikke at løbe med forkerte meninger, når man fremsætter en sådan påstand.

I dag glædes alle, jeg tror alle næsten uden undtagelser, over de store indkøb og de store donationer af Matisse, som Statens Museum for Kunst modtog i 1920'erne, 1930'erne, 1940'erne – alle! Folk styrter til. Men sådan var det ikke, da de blev modtaget. Vælgerne i Slagelse og stationspersonalet og de ventende togpassagerer på Ringsted Station rystede på hovedet dengang. Men der var nogle, der havde rankhed nok til at sige ja tak til Matisse, og nu styrter de over, både dem fra Ringsted og dem fra Slagelse og alle de andre, for at se den pragtfulde udstilling på Statens Museum for Kunst.

Men ligesom vi stiller krav til Danmarks Radio, til TV 2 om hvert år at offentliggøre et public service-regnskab, så skal vi også bede dem, der forvalter de midler, som vi har givet rammerne for her i huset, om at fortælle, hvad det er, de har støttet, og hvorfor de har støttet det. Det er godt med debat, ikke mindst på dette her område. Den har vi manglet igennem lange tider. Det her kan måske give anledning til det, og så langt er det godt. Det var det første.

Det andet, vi skal sikre, er Bomholts gamle idé fra kunstfondens etablering i sin tid, som fastsatte, at der sker en hurtig og en effektiv udskiftning af de mennesker, der i en periode er sat til at forvalte pundene. De er mennesker på godt, men også på ondt. Det ved vi, og derfor skal udskiftningen foregå jævnlig og effektivt.

Et andet vigtigt element er, at der er mere end et sted, mere end et parnas, at henvende sig til. Det er der gudskelov også nu. Spørgsmålet er, om vi ikke kan gøre noget for at bringe flere parrasser ind i spil: kommuner, amter, fonde osv. Jeg tror, vi skal gå videre ad den vej.

Der er sagt mange knubbede ord om Statens Museum for Kunst på det sidste. Lad mig nævne to ord, som ikke er knubbede:

Den beslutning, som den nuværende direktør tog under ombygningsperioden her om at få al kunsten ud til landets museer, ud, hvor folk lever og fungerer, ud til alle dem, der har lang vej til de nuværende samlinger – et godt initiativ – og den omstændighed, at man nu siden november har samlet 336.000 mennesker på Statens Museum for Kunst, siger noget om, at det nu ikke er så tosset, det, der foregår i det hus.

I denne debat har der også været sagt kloge ting. Der har også været kvalificerede indlæg. De har ikke været så mange, men de har også været der. Et af dem er fra Mogens Møller i kronikken i Politiken den 9. marts, som andre også har fundet anledning til at citere under tidligere debatter. Der har jo ikke været grænser for, hvilke spørgsmål der kan smides op i luften til forargelse for de fleste eller for nogle og til glæde for andre. Men som sagt har der også været kvalificerede indlæg, og her er et af dem:

Man skal efter min mening ned til de sidste fire linjer for at finde svaret på meget af den debat, der har været. Det er dér, hvor Mogens Møller siger om sig selv, at »... jeg agter at arbejde for at samle statens kunstmidler omkring den bedste kunst af de bedste kunstnere i alle aldre«.

Se her er ikke tale om populisme; her er tale om rankhed.

Må jeg så som afslutning på vegne af Socialdemokratiet, Venstre, Det Konservative Folkeparti, SF, Det Radikale Venstre, Enhedslisten, CD og Kristeligt Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Regeringen opfordres til

- i videst muligt omfang at sikre, at den statslige støtte til dansk kultur og danske kunstnere tilgodeser et mangfoldigt kunstnerisk udtryk inden for det kvalitetsbegreb, der er en forudsætning for statsstøtte,
- at anmode Statens Museumsnævn om at udarbejde en redegørelse for de statsstøttede museers kunstindkøb med henblik på at sikre kvalitet og fornyelse,
- at fastholde armslængdeprincippet og til stadighed sikre, at de relevante regler er udformet således, at der er en tilstrækkelig uafhængighed og fornyelse ved udpegningen af de personer, der vælges til at indkøbe kunst for statslige midler,
- over for de statsstøttede museer og Statens Kunstfond at understrege ønskeligheden af, at de over for offentligheden redegør for deres kunstindkøb.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 47).

Første næstformand (Birte Weiss):

Der er nu stillet følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.